Lieta Nr.A420755310
A-02769-11/10

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 1.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Pāvele,

piedaloties atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pilnvarotajai pārstāvei *M.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *G.S.* (p.k. */personas kods/*), pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk –VP RRP KPP vai atbildētāja) 2010.gada 20.aprīļa lēmuma Nr.2245 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 13.martā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.050/PD 118519 (turpmāk – Sākotnējais lēmums), kurā konstatēts, ka pieteicējs 2010.gada 13.martā, plkst.14.02, braucot ar transportlīdzekli BMW 316, valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, pa Āzenes ielu virzienā no tirdzniecības centra „Olimpija", šķērsoja Kr.Valdemāra ielu taisnā virzienā un neizpildīja ceļa zīmes Nr.402 „Braukt pa labi" prasību. Ņemot vērā minēto, pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{29} panta pirmās daļas pārkāpumu un pieteicējam piemērots sods Ls 20 apmērā.

[2] Par Sākotnējo lēmumu pieteicējs iesniedzis apstrīdēšanas iesniegumu.

2010.gada 20.aprīlī VP RRP KPP, izskatot apstrīdēšanas iesniegumu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietniece pieņēma lēmumu Nr.2245 (turpmāk – Lēmums), ar kuru Sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu, bet apstrīdēšanas iesniegumu noraidīja. Lēmumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[2.1] Nav konstatēti apstākļi, kas ļautu apšaubīt Sākotnējā lēmumā konstatēto faktu patiesumu. Par to liecina arī tas, ka pieteicējs nav iebildis pret Sākotnējā lēmumā konstatēto un Sākotnējo lēmumu parakstījis. VP RRP KPP pauž uzskatu, ka persona, kura būtu pārliecināta par savu nevainīgumu būtu nekavējoties cēlusi iebildumus.

[2.2] Pieteicējs lūdz atcelt piemēroto sodu norādot, ka viņš un viņa ģimene ir atzīti par mazturīgiem. VP RRP KPP norāda, ka par LAPK 149.^{29} panta pirmās daļas pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda mērs – Ls 20. Tātad personai, kas veikusi šajā pantā minēto pārkāpumu vienmēr būs jāmaksā tieši šāds sods neatkarīgi no kādiem citiem apstākļiem.

[3] 2010.gada 6.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma apstrīdēšanu. Tas pamatots ar apsvērumiem, kas minēti Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas pieteikumā.

[3.1] Sākotnējā lēmumā nav atspoguļots pieteicēja viedoklis un iebildumi. Tas ir pretrunā Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 67.panta otrās daļas 4.punktam, kas paredz, ka administratīvais akts satur administratīvā procesa dalībnieku viedokļus un argumentus. Līdz ar to, saskaņā ar APL 75.panta pirmās daļas 2.punktu, Sākotnējais lēmums ir jāatceļ kā tāds administratīvais akts, kas neatbilst tiesību normām.

[3.2] Pieteicējs lūdz ņemt vērā to, ka viņa ģimenes finansiālie apstākļi ir smagi, kā to apliecina viņiem ir piešķirtās trūcīgas ģimenes statuss.

[4] 2010.gada 20.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts atbildētājas paskaidrojums. Paskaidrojumā atbildētāja, atsaucoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem, norāda, ka pieteikums ir noraidāms un Lēmuma atcelšanai nav pamata.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs nebija ieradies. Tiesa konstatēja, ka pieteicējam 2011.gada 29.septembrī ir nosūtīta pavēste par tiesas sēdes laiku un vietu. No pieteicēja nav saņemta informācija par neierašanās iemesliem, kā arī nav lūgts atlikt tiesas sēdi. Pamatojoties uz LAPK 260.panta trešo daļu, tiesa atzīst, ka ir iespējams lietu izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes.

Atbildētājas pārstāvis pieteicēja pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, pamatojoties uz Pārsūdzētajā lēmumā minētajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[6] Noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums ir noraidāms, bet Lēmums atstājams negrozīts.

[7] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs pieļāvis LAPK 149.^{29}panta pirmās daļas pārkāpumu. Lietā ir strīds par to, vai Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 20.aprīļa lēmuma Nr.2245 pieņemšanas procesā ir pieļauti tādi procesuāli pārkāpumi, kas var būt par pamatu tā atcelšanai. Tāpat lietā ir strīds par to, vai ir pamats pieteicēja atbrīvošanai no pienākuma maksāt sodu Ls 20 apmērā, proti, vai ir pamats atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu.

[8] Pieteikumā pieteicējs norādījis, ka bija iesniedzis sūdzību par 2010.gada 13.marta protokolu – lēmumu Nr.PD118519, ar kuru pieteicējs tika saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{29}panta pirmās daļas pārkāpumu, bet līdz pieteikuma iesniegšanai tiesā nebija saņēmis atbildi.

Lemjot par pieteikuma virzību tika konstatēts, ka pieteicējs sūdzībā par sākotnējo lēmumu bija norādījis kļūdainu dzīvesvietas adresi, tādēļ nebija saņēmis VPRRP KPP 2010.gada 20.aprīļa lēmumu Nr.2245, ar kuru Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Lūgumā par nokavētā procesuālā termiņa atjaunošanu pieteikuma iesniegšanai tiesā pieteicējs lūdza atcelt Lēmumu, uzturot tos pašus paskaidrojumus, ko bija ietvēris sūdzībā par Sākotnējo lēmumu.

Sūdzībā par Sākotnējo lēmumu *(lietas 40.lapa)* pieteicējs norādījis, ka saskaņā ar APL 67.panta 2.daļas 4.punktu, administratīvajam aktam ir jāsatur administratīvā procesa dalībnieka viedokļi un argumenti, bet tie Sākotnējā lēmuma pieņemšanas procesā nav noskaidroti, tādēļ lēmums ir atceļams. Iestāde nav ievērojusi APL 62.pantā noteikto administratīvā procesa dalībnieka uzklausīšanas pienākumu.

[9] Izvērtējot minēto argumentu tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā personas viedokļa un argumentu noskaidrošana nebija nepieciešama, jo no gadījuma būtības izriet, ka personas viedokļa noskaidrošana nav adekvāta. Konkrētajā gadījumā atbildētājam bija būtiski pārliecināties, vai pastāv tādi fakti, kas pierāda pieteicēja vainu. Kaut arī saskaņā ar LAPK 243.panta otro daļu šos faktus var konstatēt arī ar pārkāpēja paskaidrojumu, tomēr tas nevar būt vienīgais pierādījums lietā, jo vienmēr pastāv iespēja, ka pārkāpēja paskaidrojums būs vērsts uz savas vainas noliegšanu, proti, tas nav objektīvs. Līdz ar to, pieteicēja paskaidrojumiem nav būtiskas ietekmes uz lietas iznākumu, ja vien tie nav vērsti uz to, lai tiktu samazināta piemērojamā atbildība. Taču ņemot vērā, to, ka konkrētajā gadījumā piemērots vienīgais sankcijā paredzētais sods Ls 20 apmērā, tad nav pamata pārmest atbildētājam, ka tas nav uzklausījis pieteicēja viedokli, uz kura pamata atbildētājs būtu izdarījis lietderības apsvērumus.

Turklāt, no lietā esošā 2010.gada 13.marta administratīvā pārkāpuma protokola un lēmuma Nr.PD118519 *(lietas 22.lapa)* redzams, ka pieteicējs ir parakstījies par to, ka viņam

ir izskaidrotas LAPK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības saucamās personas tiesības un pienākumi, tātad pieteicējam arī bija zināms, ka viņam ir tiesības sniegt paskaidrojumu par izdarīto pārkāpumu. Arī protokola veidlapā ir paredzēta vieta paskaidrojumiem, vai atzīmei, ka protokolam ir pievienots paskaidrojums, pieteicējs protokolā paskaidrojumus nav sniedzis. No minētā secināms, ka pieteicējs nav vēlējies izteikt savu viedokli par administratīvo pārkāpumu. Turklāt arī tiesai pieteicējs nav izteicis viedokli par konstatēto pārkāpumu. Ievērojot minēto, pilnībā ir noraidāms pieteicēja iebildums šai sakarā.

[10] Sūdzībā pieteicējs norādījis, ka lūdz ņemt vērā, ka no 2010.gada 1.februāra pieteicējam un viņa ģimenei ir piešķirts trūcīgas ģimenes statuss *(lietas 41.lapa).*

Saskaņā ar LAPK 21.panta pirmo daļu, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu. Šādā gadījumā saskaņā ar LAPK 275.pantu tiek pieņemts lēmums par lietvedības izbeigšanu.

Administratīvo lietu departaments ir atzinis, ka *(sk., piemēram, 2005.gada 27.septembra spriedumu lietā Nr. SKA-257)*, ka LAPK 21.pantā ar jēdzienu „institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu" ir atzīstamas gan institūcijas (amatpersonas), kas pieņem sākotnējo lēmumu administratīvo pārkāpumu lietās, gan pieņem lēmumu apstrīdēšanas stadijā, gan arī tiesas. Tātad LAPK 286.panata pirmās daļas 3.punktā minēto lēmumu par lietas izbeigšanu augstāka iestāde un tiesa ir tiesīga pieņemt ne tikai pārsūdzētā vai apstrīdētā lēmuma prettiesiskuma dēļ, bet arī pārkāpuma maznozīmīguma, kā arī LAPK 239.pantā minēto apstākļu dēļ.

Administratīvo lietu departaments ir arī atzinis, ka tiesa, izvērtējot iestādes lēmuma tiesiskumu, pati ir pilnvarota pēc lietderības apsvērumu izdarīšanas, noteikt piemērojamo sodu, to nepastiprinot. Ievērojot, ka tiesa ir pilnvarota izdarīt lietderības apsvērumus par administratīvā soda piemērošanu, secināms, ka nepastāv šķēršļi, kas liegtu tiesai saskaņā ar LAPK 21.pantu atbrīvot personu no administratīvās atbildības, ja vien tiek izpildīti arī LAPK 32.panta otrās daļas nosacījumi.

Tādējādi lietā nepieciešams noskaidrot, vai konstatētais pārkāpums konkrētajos apstākļos ir atzīstams par maznozīmīgu, kas ir priekšnoteikums LAPK 21.panta piemērošanai.

[11] LAPK 21.panta otrajā daļā noteikts, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Konkrētajā gadījumā tiesa konstatē, ka par LAPK 149.^{29}panta pirmās daļas pārkāpumu, par ko pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības, paredzētais sods ir Ls 20 apmērā, proti, nepārsniedz trīsdesmit latus, tādējādi ir izvērtējams, vai pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai to mantai.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{1}panta pirmajā daļā noteikts, lai ietekmētu transportlīdzekļu vadītāju uzvedību, veicinot transportlīdzekļu drošu vadīšanu un normatīvo aktu ievērošanu ceļu satiksmē, kā arī tāpēc, lai pēc iespējas mazāk būtu apdraudēta cilvēku dzīvība, veselība un manta, transportlīdzekļu vadītāju izdarītie administratīvie pārkāpumi tiek reģistrēti Sodu reģistrā, bet pārkāpumu uzskaites punkti — transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā.

No minētās tiesību normas secināms, ka pārkāpuma uzskaites punktu piemērošanas mērķis ir novērt apdraudējumu citiem ceļu satiksmes dalībniekiem un to mantai.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 21.jūnija noteikumu Nr.551 „Pārkāpumu uzskaites sistēmas piemērošanas noteikumi" 1.pielikuma 175.punktu par LAPK 149.^{29}panta pirmās daļas pārkāpumu, proti, par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 401., 402., 403., 404., 405., 406., 407., 408., 410., 411., 420., 421. vai 422.ceļa zīmi, piemēro 1 pārkāpuma uzskaites punktu. No minētā secināms, ka pieteicēja izdarītais administratīvais

pārkāpums ir radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai to mantai, līdz ar to pārkāpumu nevar atzīt par maznozīmīgu un atbrīvot pieteicēju no administratīvās atbildības.

LAPK 32.panta otrajā daļā noteikts, ka uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pieteicējam piemērotās tiesību normas sankcijā noteikts konstants naudas sods par šādu pārkāpumu, līdz ar to iestādei nav piešķirta rīcības brīvība soda apmēra noteikšanā un tādēļ, atbildību mīkstinošo vai pastiprinošo apstākļu izvērtējums nevar ietekmēt lēmuma rezultātu – piemērojamā soda apmēru.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesa konstatē, ka pieteicējam piemērots LAPK 149.[29]panta pirmās daļas sankcijā noteiktais administratīvais sods - naudas sods Ls 20 atbilstoši LAPK 32.panta pirmās daļas prasībām.

[12] Ņemot vērā izklāstītos apsvērumus, tiesa secina, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet pieteicēja sūdzība par Lēmuma atcelšanu ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *G.S.* (p.k./*personas kods/*) pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 20.aprīļa lēmuma Nr.2245 atcelšanu.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 20.aprīļa lēmumu Nr.2245.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A.Pāvele